

stillet som Betingelse, at de kunde faa en Ordning med Hensyn til Skatter, som de mente var valutamæssig tilfredsstillende. Det ærede Medlem Hr. Lange nævnte selv de Forslag, han havde stillet i Underudvalget, og saa maa vi andre vel ogsaa have Lov at tale om dem. Det, som det ærede Medlem nævnte dér, var, som han selv var inde paa, et Tillæg til Indkomstskatten af 10 pCt Luksustoldskatter, hvoriblandt nævntes Skatter paa Gummi, tidlige Havesager, Silkevarer, eventuelt Ølskat, som skulde kunne indbringe ca. 10 Mill. Kr., og endelig 25 pCt.s Tillæg til den nuværende Told, som skulde kunne indbringe ca. 18 Mill. Kr.

Nu spørger jeg: Hvis det skulde være saa overordentlig skæbnesvangert, hvis det skulde udsætte Nationalbanken for de største Farer og Katastrofer, at den forpligter sig til at holde en Begyndelseskurs af 65 og gaa til de 70, der staar i Lovforslaget, kan det saa tænkes, at disse Farer og Katastrofer kunde besværges ved, at der blev vedtaget Skatter af det Indhold, som det ærede Medlem Hr. Lange i Folketingets Valutaudvalgs Underudvalg erklærede sig villig til at gaa ind paa? Hvor kan noget Menneske tænke sig, at 25 pCt. Tillæg til den nuværende Told kunde være noget, der kunde paavirke Handelsbalancen i saa væsentlig Grad, at det afgørende kunde forbedre vor valutamæssige Stilling? Jeg mener nu, at det vilde forværre vor valutamæssige Stilling, men det er en Ting for sig; men hvor kan noget Menneske tænke sig, at det skulde være en Faktor af afgørende Betydning for Handelsbalancen eller hele vor valutamæssige Stilling, om vi faar et saadant Tillæg til Toldtariffen?

Hele den Stilling, disse ærede Medlemmer indtager, er mig derfor ganske ubegribelig. Jeg gentager, at jeg kan, alt velovervejeth, vedblivende ikke tænke mig, at Nationalbanken vil tage det uhyre Ansvar paa sig at kuldaste denne Ordning, ført frem af Regeringen med et stort Fler-tal i begge Ting, og kaste os ind i Konflikter med Lovgivningsmagten af fuldkommen uoverskueligt Omfang.

Reedtz-Thott: Der var en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard jeg gerne vil svare paa med det samme og knytte en Bemærkning til. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke nogen uoverkommelig Opgave for Nationalbanken at holde Kursen. Jeg ved ikke, hvem der har paastaaet det. Det har jeg i hvert Fald ikke gjort. Nationalbanken har sikkert

heller ikke paastaaet, at det er nogen uoverkommelig Opgave. Det er klart, at Nationalbanken har ingen Kompetence til at bedømme Regeringens og Rigsdagens forskellige Foranstaltninger i Enkelthederne og sige: Den Lov skal vi have, og den skal vi ikke have. Der er udtrykt et vist Ønske, og den har vel igennem Valutaraadet og senere gennem Forhandlinger med Regeringen udtalt visse Ønsker og maaske fremsat visse Linier, men Nationalbanken har jo ikke samme Adgang som Rigsdagspartierne, som det konservative Parti til at fremsætte Forslag. Vi kan sætte ganske bestemte positive Krav op, paa Betingelse af hvis Opfyldelse vi kan gaa med til at slette Ordene „saa vidt og saa længe“, idet vi mener, at saa kan Ordningen bære. Denne Adgang har Nationalbanken ikke og bør ikke have den. Men naar den har forlangt, at disse Ord eller en lignende Garanti skulde blive staaende i Overenskomsten, er det kun, fordi man ikke kan vide, hvordan Forholdene kan udvikle sig. Enten denne Valutaordning bliver god eller mindre god, saa er vi ikke helt igennem Herre over, hvordan Forholdene kan udvikle sig, og Nationalbanken ønsker altsaa ikke at blive stillet i den Situation. — ikke fordi den tror, det er saa vanskeligt at holde Kursen, men fordi den kan blive stillet overfor den Eventualitet, at den ikke kan holde Kursen uden at skulle bruge alle de Midler, som betyder Samfundets og Erhvervslivets Ødelæggelse, — at være juridisk bundet dertil og saa at skulle komme krybende og bede om at blive fritaget derfor.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at denne Lov danner i ingen Henseende Præcedens. Jeg forstaaer altsaa, at Venstre vil staa frit, men baade det ærede Medlem Hr. Trier og det ærede Medlem Hr. Rode har i Dag sagt, at ved Vedtagelsen af denne Lov paatager de 3 Partier, som gennemfører den, sig visse Forpligtelser med Hensyn til at støtte den — saaledes har jeg forstaaet det — ved fortsatte Foranstaltninger i Fremtiden. Jeg synes, det er af Vigtighed at faa klaret, om der er Forskel i de tre Partiers Opfattelse paa dette Punkt. Erkender det ærede Medlem Hr. N. Neergaard den Forpligtelse, som man fra det ærede Medlem Hr. Triers og det ærede Medlem Hr. Rodes Side har søgt at paalægge Venstre?

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at det er sandt, at Valutakonferencen standsede ved 68 Ø. Det er dog ikke sandt,